

[: Na tom našem dvoře :]
to sú vrata, Bože.

Pěkně malované,
hledět na ně može.

Kdo ich namaloval,

barvy nešanoval.

Maloval ich malíř,
učený tovaryš.

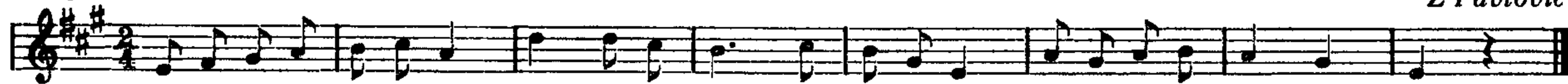
Vymaloval na nich,
štvéro koní vraných.

Vymaloval ešče
černojoké děvče.

Vymaloval také
dva chlapce jednaké.

1710.

Z Paulovic

Do-li - ne-čka, do - li - na, ej, do - li - ne - čka, do - li - na, ma-lo - va - ná do - ko - la.

Dolinečka, dolina,
ej, dolinečka, dolina,
malovaná dokola.

Kdo dolinu maloval,

hezké děvče miloval.

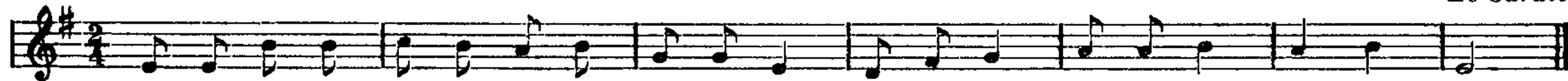
Maloval ju Janiček:
Jeho vraný koníček.

Maloval ju dokola:
Jeho zlatá podkova.

779. PROSBA

1711.

Ze Šardic

V tej ša - rdi - ckej ba - žan - tni - ci ku - ka - čky ku - ka - jú, ku - ka - čky ku - ka - jú.

V tej šardickej bažantnici
[: kukačky kukajú; :]

už mojeho přemilého
na vojnu chytajú.

A prosila galanečka
pro Boha živého:

Nechytajte, nelapajte
mojeho milého.

A já půjdu sama prosit
císařa samého.

Aby on mně neodváděl
mojeho milého.

1712. (Nápěv 757c [1599?])

Od Brna z Komína

Debe vojna vojno bela,
já bech synka uhájila,
a já bech teho synečka
od vojny vyplatila.

Šla bech k císařskému dvoru,
k císařovi do pokoju,

a na kolénka bech klekla,
tyto slova bych řekla:

Císaři, pěkně vás prosím,
pusťte mně co v srdci nosím,
pusťte mně synečka z vojny,
poraďte se královny.

Královna odpověděla,
že by ho ráda viděla:
Je-li synek, je-li k světu,
že musí k regimentu.

1713.

Z Lanžhota

Na lan - žot - ském pě - kném po - li ku - ka - čky ku - ka - jú, ku - ka - čky ku - ka - jú.

Na lanžotském pěkném poli
[: kukačky kukajú: :]
ti brněnščí rádní páni
na vojnu verbujú.

Keď verbujú, nech verbujú,
pro Boha živého.

Nech mně jenom neverbujú
mojeho milého.

Mosím jíti poprositi
císařa samého,
ja, aby mi propustili
mojeho milého.

Ja, vy pane císaříčku,
pro Boha živého,
enom mně dom propustite
mojeho milého.